

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 13.7.2006
KOM(2006) 385 endelig

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN
TIL RÅDET OG EUROPA-PARLAMENTET**

**Samhørighedspolitikken og byerne:
byernes og de bymæssige bebyggelsers bidrag til vækst og beskæftigelse i regionerne**

{SEK(2006) 928}

INDHOLDSFORTEGNELSE

1.	Bæredygtig byudvikling i den europæiske regionalpolitik 2007 til 2013.....	3
2.	Virkeligheden i byerne: Byernes betydning.....	4
3.	Attraktive byer	5
3.1.	Adgang og mobilitet.....	5
3.2.	Adgang til tjenesteydelsesinfrastrukturen	6
3.3.	Det naturlige og fysiske miljø	6
3.4.	Kultur	7
4.	Støtte til innovation, iværksætterånd og videnbaseret økonomi	7
4.1.	Foranstaltninger til fordel for SMV'er og mikrovirksomheder	7
4.2.	Innovation og videnbaseret økonomi som middel til vækst.....	8
5.	Flere og bedre job.....	9
5.1.	Paradokset i byerne: mange job, men høj arbejdsløshed	9
5.2.	Forbedring af beskæftigelsesegnheden ved at styrke uddannelses- og undervisningsniveauet.....	9
6.	Forskelle inden for byerne	10
6.1.	Fremme af et rummeligt samfund og ligestilling.....	10
6.2.	Styrkelse af borgernes sikkerhed	11
7.	Forvaltningspraksis	11
7.1.	Byerne og regionerne	11
7.2.	Sammenhængende og integreret tilgang til byudvikling	12
7.3.	Borgernes deltagelse	13
7.4.	Netværk og udveksling af erfaringer.....	13
8.	Finansiering af byfornyelse.....	14

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET OG EUROPA-PARLAMENTET

Samhørighedspolitikken og byerne: byernes og de bymæssige bebyggelsers bidrag til vækst og beskæftigelse i regionerne

1. BÆREDYGTIG BYUDVIKLING I DEN EUROPÆISKE REGIONALPOLITIK 2007 TIL 2013

I overensstemmelse med målsætningen fra Det Europæiske Råds møde i marts 2005 foreslog Kommissionen at styrke samhørighedspolitikken bidrag til vækst og beskæftigelse i perioden 2007 til 2013.

I Fællesskabets strategiske retningslinjer for 2007-2013 er man særlig opmærksom på visse områders specifikke behov, som f.eks. by- og landområder. Retningslinjerne opfordrer til, at der i samhørighedspolitikken følges en "integreret tilgang". Den skal ikke bare tilgodese vækst og beskæftigelse, men også følge op på sociale og miljømæssige målsætninger.

Betydningen af byernes problemer er blevet anerkendt af flere på hinanden følgende EU-formandskaber, især på det uformelle rådsmøde i Rotterdam i november 2004 og i Bristol i december 2005, hvor nærværende meddelelse blev forelagt som arbejdsdokument.

Endvidere udtrykte Europa-Parlamentet i sin betænkning om den urbane dimension i forbindelse med udvidelsen¹ tilfredshed med, at bæredygtig byudvikling blev integreret i samhørighedspolitikken. I betænkningen blev Rådet også anmodet om at sørge for opfølgning af denne foranstaltning i forbindelse med årsrapporterne om gennemførelsen af strategien i henhold til artikel 29 og 30 i forslag til Rådets forordning om generelle bestemmelser for strukturfondene.

Med denne meddelelse efterkommer Kommissionen disse anmodninger.

I Fællesskabets strategiske retningslinjer defineres de interventionsområder, som bør prioriteres ved udarbejdelsen af de operationelle programmer for 2007 til 2013 for samhørighedspolitikken. Meddelelsen fokuserer på visse særlige aspekter af den urbane dimension, som kan være relevante i den forbindelse. Den suppleres af et arbejdsdokument udarbejdet af Kommissionens tjenestegrene, som indeholder en uddybning af analyserne og en begrundelse for de foreslåede aktionsområder i nærværende meddelelse.

¹ Europa-Parlamentets betænkning om den urbane dimension i forbindelse med udvidelsen, ordfører: Jean Marie Beaupuy, A6-0272/2005 af 21.9.2005.

Forslagene til de forskellige aktionsområder underbygges af statistiske oplysninger (især fra byundersøgelsen²) og de resultater, der er konstateret ved gennemførelsen af aktioner i byer i forbindelse med strukturfondene og andre EU-finansierede aktioner.

De politikker og aktioner, der foreslås i denne meddelelse, skal altid undersøges under hensyntagen til den institutionelle organisation i den enkelte medlemsstat, og i overensstemmelse med fællesskabsbestemmelserne om statsstøtte³.

De berørte nationale myndigheder opfordres til at anvende denne meddelelse sammen med de relevante partnere, især de lokale og regionale myndigheder. De anførte forslag til aktioner omfatter en lang række områder og afspejler strukturfondenes interventionsmuligheder, der er meget forskellige, alt efter om byerne hører til regioner, der er omfattet af konvergensmålet, eller af målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse.

Det skal her anføres, at begreberne "byer" og "byområder" skal forstås i bred forstand.

2. VIRKELIGHEDEN I BYERNE: BYERNES BETYDNING

EU vil fortsat opfylde sin målsætning om vækst og beskæftigelse med yderligere resultater, hvis alle regioner er i stand til at yde deres bidrag. Byerne spiller en central rolle i den forbindelse.

De har det største udbud af beskæftigelse, de fleste virksomheder og højere læreanstalter, og deres indsats er afgørende for at skabe social samhørighed. Byerne er centrum for ændringer, som tager udgangspunkt i innovation, iværksætterånd og økonomisk vækst.

Den økonomiske vækst er bæredygtig, når den ledsages af foranstaltninger, der skal reducere fattigdom, social udstødelse og miljøproblemer. Spørgsmålet om vækstens varige karakter har en særlig betydning i de byer, der er mest udsatte for social udstødelse og miljøforringelser, og som er kendetegnet af forladte industriområder og spredning af bybebyggelse. Der er markante forskelle mellem byerne, for så vidt angår økonomiske og sociale perspektiver. Det kan dreje sig om pladsmæssige uligheder (mellem kvarterer) eller sociale uligheder (mellem forskellige grupper), og ofte er forskellene en kombination af de to aspekter. Kvaliteten af bymiljøet er en nøglefaktor, når det kommer til attraktivitet.

Europa karakteriseres ved en polycentrisk struktur af små, mellemstore og store byer. En lang række byer er samlet i storbyområder, mens mange andre er det eneste bycentrum i en region.

² Det drejer sig om den periodiske indsamling af oplysninger om livskvaliteten i de mellemstore og store europæiske byer foretaget af Europa-Kommissionen. Denne undersøgelse omfatter i øjeblikket 258 byer i EU-27 og vil blive gennemført i næsten 300 byer i 2006.

³ Jf. bl.a. Kommissionens arbejdsdokument "State aid control and regeneration of deprived areas" af 1.3.2006: http://europa.eu.int/comm/competition/state_aid/others/vademecum.pdf.

3. ATTRAKTIVE BYER

Europæiske byer tiltrækker investeringer og beskæftigelse. De råder over mange aktionsmuligheder, som kan styrke deres attraktivitet, og Kommissionens forslag til en samhørighedspolitik indeholder en række elementer, der kan støtte disse initiativer.

De udfordringer, der skal tages op, er forskellige fra by til by. En række byer skal løse problemer som følge af demografisk vækst, prisstigninger på fast ejendom, mangel på byggegrunde, trafikproblemer såvel som en overbelastet offentlig service. Andre lider til gengæld under affolkning, nedlæggelse af aktiviteter, utilstrækkelig beskæftigelse og dårlig livskvalitet.

Der skal tages hensyn til mindst fire grundlæggende punkter for at gøre byerne mere attraktive: transport, tilgængelighed og mobilitet; adgang til tjenester og infrastruktur; naturligt og fysisk miljø; kultur.

3.1. Tilgængelighed og mobilitet

Nogle forslag til retningslinjer

- Bæredygtig mobilitet i byer kræver en optimal anvendelse af hele transportinfrastrukturen, koordinering mellem de forskellige transportmåder og fremme af anvendelsen af de mindst forurenende transportmåder.
- Byerne i yderområderne har brug for at være korrekt forbundet med de vigtigste lufthavne og de store hovedakser i de transeuropæiske transportnet (TEN-T). Adgang ad luftvejen er i øvrigt et ømt punkt i hovedstæderne i en lang række nye medlemsstater.
- For at kunne forvalte bytransporten effektivt bør byen og oplandet generelt koordinere planlægning og opførelse af transportinfrastrukturen og arealplanlægning. De nye projekter bør indgå i en samlet strategi for transporten i byområderne. Blandt de spørgsmål, der skal overvejes, bør være trafiksikkerhed og krav til folkesundhed, især støjbekæmpelse og luftkvalitet.
- Det er vigtigt at gøre de offentlige transportmidler billigere, forbedre deres effektivitet og drift og forbinde de forskellige transportmåder med hinanden. Man skal ligeledes nedbringe kriminaliteten i de offentlige transportmidler og styrke sikkerheden for personale og brugere.
- Så vidt muligt bør byerne som led i en integreret tilgang opfordre til, at man bruger cyklen, går eller anvender andre former for "bløde" transportmåder. Dette initiativ kræver især, at man styrer efterspørgslen, regulerer adgangen til bestemte områder i byen – endog omdanner disse til fodgængerzoner – indretter cykelstier og fortove samt satser på køretøjer med lavt energiforbrug og alternative brændstoffer, som f.eks. biobrændsel.
- Transportplanlægningen skal tage hensyn til personer, der ikke har bil, eller som ikke har kørekort (især ældre, unge og handicappede). Denne foranstaltning skal sikre adgang til beskæftigelse og tjenesteydelser (sundhedspleje, forretninger) og styrke borgernes uafhængighed.

3.2. Adgang til tjenesteydelsesinfrastrukturen

Nogle forslag til retningslinjer

- En konkurrencedygtig by skal investere i moderne, effektive og prismæssigt rimelige tjenesteydelser, hvortil der er nem onlineadgang. De vigtigste tjenesteydelser er sundhedsydelser, sociale ydelser, uddannelse og offentlig administration. Disse tjenesteydelser skal udvikle sig og tilpasse sig aktuelle og kommende demografiske ændringer, herunder især befolkningens aldring.
- Børnepasningsordninger, som giver voksne mulighed for at arbejde eller uddanne sig, er en særlig vigtig udfordring med hensyn til at fremme ligestilling mellem mænd og kvinder.
- Det er vigtigt at sikre borgerne i dårligt stillede kvarterer adgang til tjenesteydelser. En innovativ løsning på dette problem består i at skabe en struktur, der er beregnet til hele bybefolkningen i et dårligt stillet kvarter.
- Endvidere skal visse grupper, som f.eks. indvandrere og dårligt stillede personer, hjælpes med hensyn til adgang til sundhedspleje og sociale ydelser. En øget deltagelse af personer fra forskellige aldersklasser og miljøer i planlægningen og iværksættelsen af disse tjenesteydelser bør bidrage til at forebygge forskelsbehandling og sikre en hensyntagen til kulturelle barrierer.
- Takket være ny teknologi kan byerne medvirke til at finde effektive og innovative løsninger vedrørende offentlige tjenester inden for sundhed, administration og uddannelse.

3.3. Det naturlige og fysiske miljø

Nogle forslag til retningslinjer

- Genopretning af forladte industrikvarterer, renovering af offentlige områder, som forbedrer kvaliteten af tjenester og det pågældende område, og som samtidig forhindrer, at der inddrages nye og ubrugte arealer.
- Koordinering mellem byområder, landområder, region og land af arealplanlægningspolitikker og samhørighedsfondens og strukturfondenes investeringer med henblik på at forvalte de problemer, som skyldes den bymæssige udvidelse. Initiativer, der skal omdanne byområder og bycentre til attraktive levesteder.
- Investeringer, der sigter mod at opnå overensstemmelse mellem EU-lovgivning om luftkvalitet, spildevandsrensning, affaldshåndtering og vandforsyning og støj.
- En aktiv forvaltning af overtrafikeringsproblemer, efterspørgsel på transport og offentlige transportnet med det formål at forbedre luftkvaliteten, nedbringe støjemissionen, stimulere den fysiske aktivitet i overensstemmelse med den tematiske strategi for bymiljø, i henhold til det sjette rammeprogram for miljøet⁴.
- En effektiv energianvendelse i byområderne. Det er nødvendigt med kohærente investeringer og en tilbageholdende forvaltning af energiressourcerne. De kommunale

⁴ KOM(2005) 718 af 11.1.2006.

myndigheder har en vigtig rolle at spille med hensyn til fremme af energieffektivitet og vedvarende energikilder: i byplanlægningen, i kommunale bestemmelser og i offentlige indkøb, gennem forbilledlig udførelse af bæredygtigt byggeri, fremme af denne praksis samt samarbejde med borgerne.

3.4. Kultur

Nogle forslag til retningslinjer

- Byerne skal gennem en europæisk kulturpolitik fremme en levende kultur, der hviler på et udbud af mange faciliteter, som f.eks. kultur- og videnskabscentre, museer, biblioteker og bevarelse af den kulturelle, historiske og arkitektoniske arv. Disse faciliteter, der er kombineret med et program over kulturelle aktiviteter, som også henvender sig til unge - gør byerne mere attraktive både for borgere, virksomheder og arbejdstagere – især mobile og højt kvalificerede arbejdstagere – og turister. Det styrker også byens image, lokalbefolkningens stolthed og identitetsfølelse. Endvidere er kultur – herunder kulturturisme – i sig selv en sektor i hurtig vækst.
- En aktiv kulturpolitik er et værdifuldt redskab til at bygge broer mellem befolkninger af forskellig oprindelse og styrke integreringen af indvandrere og nytilflyttere.

4. STØTTE TIL INNOVATION, IVÆRKSÆTTERÅND OG VIDENBASERET ØKONOMI

Byerne er ofte et miljø, der er særligt gunstigt for innovation og for virksomheder, og byerne kan tage initiativ til at gøre dette miljø mere attraktivt. Merværdien af aktioner, som udføres i byerne, består i deres evne til at have oplysninger om særlige forhold i det lokale virksomhedsmiljø og til at gennemføre tilpassede aktioner, der ofte er komplekse, og som afspejler samspillet mellem en lang række problemer.

4.1. Foranstaltninger til fordel for SMV'er og mikrovirksomheder

Nogle forslag til retningslinjer

- Fremme af virksomheder, der kræver forbedring af økonomiske infrastrukturer, bl.a. transport, tilgængelighed, bygningssanering, industriparker, virksomhedskuvøser og indkøbscentre.
- Rådgivning og levering af støttetjenester til virksomheder, herunder virksomheder, der falder ind under kategorien erhvervsdrivende foreninger. Denne foranstaltning omfatter hjælp til at træffe beslutninger om og sikre en effektiv udnyttelse af ny teknologi, forskerparker, kommunikationscentre på ikt-området og virksomhedskuvøser. Den indeholder ligeledes ledsagende støtte i forbindelse med forvaltning, marketing, teknisk bistand, rekruttering og andre tjenester af faglig og handelsmæssig art.
- Fremme af samarbejdet mellem lokale partnere bestående af virksomheder, fagforeninger, højere læreanstalter, ngo'er, uddannelsesinstitutioner og lokalsamfund. Muligheder for at dele viden og erfaring, som f.eks. gennem værksteder, fora, net og udstillinger, bidrager til at skabe en effektiv kontakt mellem potentielle partnere.

- Forbedring af adgangen til finansieringskilder. For eksempel partnerskaber mellem lokale myndigheder, investorer, leverandører af tjenesteydelser og SMV'er gør det nemmere at samle de finansielle og ikke-finansielle instrumenter, der kan tænkes at tilfredsstille de lokale behov. Blandt disse instrumenter kan være subventioner, mikrokreditordninger, garantifonde til risikospredning, lån, "mezzaninfinansiering", rådgivning og uddannelse. Byerne kan optræde som primus motor på dette område i samarbejde med regionale og nationale finansielle initiativer.
- Samarbejde med specifikke grupper, som f.eks. unge iværksættere eller kvindelige iværksættere eller iværksættere, der kommer fra dårligt stillede grupper, herunder især etniske minoriteter. Spørgsmålet om adgang til finansiering kan være problematisk i dårligt stillede områder – offentlige myndigheder og ngo'er kan optræde som formidler f.eks. ved at stå inde for projektkvaliteten.

4.2. Innovation og videnbaseret økonomi som middel til vækst

Nogle forslag til retningslinjer

- Byerne bør tiltrække og holde fast på "vidensmedarbejderne" og i mere generel forstand en stor del af de indbyggere, der er uddannet på de højere læreanstalter. Byens tiltrækningskraft i form af transport, tjenesteydelser, miljø og kultur udgør en væsentlig faktor for disse arbejdstageres valg.
- Byerne skal spille en central rolle i forberedelsen af en innovationsstrategi for hele regionen. Om nødvendigt kan de også tage initiativ til at støtte eller iværksætte deres egne forskningsaktiviteter.
- Byerne opfordres til at involvere sig i F&U-projekter (det syvende rammeprogram for forskning og udvikling) og til at støtte indførelsen af ny teknologi.
- Byerne bør yde en indsats for at gøre det regionale udbud inden for uddannelse, innovation og forskning og teknologisk udvikling mere effektivt og lettere tilgængeligt for lokale virksomheder, især SMV'er og erhvervsdrivende foreninger.
- Byerne kan stimulere og koordinere partnerskaber og videntcentre i samarbejde med universiteter og højere læreanstalter ved at oprette virksomhedskuvøser, joint ventures og forskerparker.
- Byerne opfordres til at udarbejde en integreret og afbalanceret strategi for informations-samfundet med det formål at bekæmpe it-kløften ved at give adgang til ny teknologi i overensstemmelse med initiativet i2010⁵ (på områder som e-forvaltning, e-handel, fjernundervisning, digitale færdigheder, e-inddragelse og e-adgang). Denne strategi skal være kompatibel med de regionale og nationale strategier på dette område.

⁵ "i2010: Et europæisk informationssamfund som middel til vækst og beskæftigelse" KOM(2005) 229 endelig af 1.6.2005.

- Byerne bør støtte den hurtige vedtagelse af øko-innovationer og miljøforvaltnings-systemer⁶. Gennemførelsen af investeringer på dette område allerede nu vil gøre det muligt for de europæiske virksomheder at positionere sig som de førende i en vækstpræget sektor.

5. FLERE OG BEDRE JOB

5.1. Paradokset i byerne: mange job, men høj arbejdsløshed

Paradokset skal søges i det forhold, at byerne på samme tid koncentrerer behov og udviklingsmuligheder. Der er for mange højt kvalificerede, men det samme gælder også for personer med et meget lavt færdigheds- eller uddannelsesniveau.

Nogle forslag til retningslinjer

- Strukturfondene kan som led i konvergensmålet støtte virksomhedsaktiviteter med henblik på lokalt og regionalt at styrke administrationernes og det offentliges institutionelle kapacitet og effektivitet. Det sker navnlig ved at tilskynde til forbedring af deres evner til at analysere og handle. Byerne bør f.eks. være i stand til at anvende de nødvendige analysesystemer og – værktøjer for på forhånd at tage højde for de økonomiske og sociale ændringer, der vil finde sted lokalt eller regionalt. De bør også træffe foranstaltninger med henblik på at forbedre administrationens effektivitet gennem kvikskranker og ved at samle flere tjenesteydelser på ét sted.
- Byerne kan tage initiativ til at skabe beskæftigelse og bekæmpe arbejdsløshed på lokalt plan med støtte fra regionerne og medlemsstaterne.
- Byerne bør tage udgangspunkt i deres styrke. De kan bl.a. etablere partnerskaber og pagter til fremme af beskæftigelse og innovation, som samler nøgleaktører fra en region – dvs. folkevalgte repræsentanter, virksomhedsledere, ngo'er, interessegrupper og højere læreanstalter – for at iværksætte positive og dynamiske økonomiske og sociale udviklingsaktioner.
- Byerne bør bekæmpe deres svagheder ved at fremme beskæftigelsesegnetheden hos de befolkningsgrupper, der viser sig at have vanskeligst ved at få beskæftigelse, f.eks. kvinder, unge, ældre arbejdstagere, etniske minoriteter, langtidsledige, husvilde samt handicappede.

5.2. Forbedring af beskæftigelsesegnetheden ved at styrke uddannelses- og undervisningsniveauet

Nogle forslag til retningslinjer

- Byerne kan fremme undervisning og uddannelse på mange måder: støtte udarbejdelse af overordnede og sammenhængende strategier for livslang læring, udvise større anerkendelse og påskønnelse af ikke-formel og uformel uddannelse, investere i udbuddet af attraktive, tilgængelige uddannelser af høj kvalitet på flere niveauer, tilskynde til modernisering af de gældende ordninger (især fleksible fjernundervisningsordninger i modulform og uddan-

⁶ Det drejer sig om et område, der er tæt knyttet til rammeprogrammet for konkurrenceevne og innovation.

nelse på ikt-området), styrke kvaliteten og attraktiviteten af den erhvervsfaglige uddannelse og forbedre investeringerne i undervisningsinfrastrukturen.

- Byerne kan koncentrere deres støtte på dårligt stillede grupper på arbejdsmarkedet (f.eks. personer, der har forladt skolesystemet før tiden, dårligt kvalificerede unge, ældre arbejdstagere og visse befolkningsgrupper med indvandrerbaggrund og fra etniske mindretal).
- For at være konkurrencedygtige bør byerne tiltrække og understøtte personer med meget forskellige kvalifikationer. Arbejdstagere, som er beskæftiget inden for servicesektoren – især detailhandel, hotel- og restaurationsbranchen, rengøring og byggeri - spiller en central rolle.
- De lokale myndigheder bør foreslå skræddersyede integrerings- og uddannelsesprogrammer, der skaber mulighed for genindtræden på arbejdsmarkedet, og som stimulerer iværksætterånden. Langtidsledige har brug for særlig hjælp. Der bør iværksættes programmer, som sikrer genansættelse og kombinerer faglig erfaring, uddannelse og styrkelse af selvtilliden, og som kan føre til fleksible aftaler med de lokale arbejdsgivere om uddannelse i virksomheden.

6. FORSKELLE INDEN FOR BYERNE

Paradokset i byerne er også synligt med hensyn til forskellene mellem kvartererne. I byundersøgelsen anføres det, at næsten alle byer med en ledighed over eller lig med 10 % har nogle områder, hvor denne procentsats er mindst to gange højere end gennemsnittet for byen. I nogle tilfælde er ledigheden op på 60 %.

I dårligt stillede kvarterer er den høje ledighed forbundet med mange ugunstige forhold i form af bolig, miljø, sundhed, uddannelse, beskæftigelsesmuligheder og kriminalitetsrate.

6.1. Fremme af et rummeligt samfund og ligestilling⁷

Nogle forslag til retningslinjer

- Gennemførelse af aktioner, der skal integrere indvanderne og bryde den proces, der holder dem isoleret, bl.a. i forbindelse med sproglig uddannelse og uddannelse af mere generel art. Det er væsentligt at inddrage det berørte samfund i planlægningen og tilrettelæggelsen af sådanne uddannelser. Inddragelsen af kvindelige indvandrere i disse aktioner er én af nøglerne til en vellykket integrering.
- Samarbejde mellem kommunale myndigheder, skoler og lokalsamfund med henblik på uddannelse af de unge. En række byer har opnået meget positive resultater ved at inddrage de unge i planlægningen og gennemførelsen af sådanne programmer⁸.

⁷ " 2007 : Et europæisk år for lige muligheder for alle: mod et retfærdigt samfund", KOM(2005) 225 endelig af 1.6.2005.

⁸ Disse erfaringer er blevet formidlet på ungdomsfora i Urbact-nettet: <http://urbact.eu>.

- Forbedring af de sociale ydelser skal afhjælpe problemet med fattigdom blandt børn og gadebørnsfænomenet i de europæiske byer.
- Vedtagelse af foranstaltninger, der skal styrke kvindernes færdigheder og kvalifikationer, lette deres genindtræden på arbejdsmarkedet efter en fraværperiode, give dem mulighed for at erhverve den nødvendige viden og de nødvendige kvalifikationer for at etablere en virksomhed eller udøve en selvstændig aktivitet, samt hjælpe enlige mødre og andre kvinder (især kvinder fra etniske minoriteter) med at overvinde de hindringer, de møder på arbejdsmarkedet. Kvinderne vil især drage fordel af uddannelse og specifikke incitamenter.
- Etablering af børnepasningsordninger for kvinder, der vender tilbage til arbejdsmarkedet.

6.2. Styrkelse af borgernes sikkerhed

Nogle forslag til retningslinjer

- Byerne bør vedtage en kombineret og proaktiv tilgang til udarbejdelsen af politikker til bekæmpelse af lokal kriminalitet. For eksempel gør forbedret planlægning, udførelse og vedligeholdelse af offentlige områder det muligt for byerne at forebygge kriminalitet og dermed bidrage til at skabe attraktive gader, parker og åbne områder, der er sikre, og som opfattes som sådan. En sådan planlægning kræver kvalitetsprægede oplysninger og statistikker (især undersøgelserne om viktimisering) for at kunne målrette de nødvendige politikker yderligere.
- Unge i risikogrupper skal have særlig opmærksomhed. Det er vigtigt at stoppe vejen ud i kriminalitet for visse unge så hurtigt som muligt. Til dette formål skal man etablere strategier, der især skal sigte mod at bekæmpe skolepjæk og sørge for alternative perspektiver, bl.a. muligheder for erhvervsuddannelse.
- Oprettelse af sikkerhedsrelaterede arbejdspladser og "professionaliseringen" heraf, samarbejde mellem sikkerhedstjenester og den langsigtede inddragelse af borgerne i dette arbejde. Det omfatter udpegelse af lokale formidlere, ansvarlige for sikkerheden i de forskellige kvarterer og på gadeplan. I mange byer har det vist sig, at disse personer yder en værdifuld indsats i bekæmpelsen af den lokale kriminalitet. Man bør forbedre og anerkende denne form for uddannelse. Sommetider etableres der overvågningssystemer i kvartererne. Andre projekter går ud på at føre politiet og lokalbefolkningen sammen.

7. FORVALTNINGSPRAKSIS

7.1. Byerne og regionerne

Det er vigtigt at etablere et fleksibelt samarbejde mellem de offentlige myndigheder på forskellige niveauer. Byerne skal under hensyntagen til den enkelte medlemsstats institutionelle opbygning finde den effektive forvaltningspraksis, som gør det muligt for dem at forvalte alle aspekter af byudviklingen.

Nogle forslag til retningslinjer

- Udbygge partnerskaberne mellem byerne, regionerne og staten som led i en sammenhængende og integreret tilgang til byudviklingen.

- For at tage udfordringen op i forbindelse med den globale konkurrence er det ofte nødvendigt for de europæiske byer at udarbejde strategier, der er koordineret i bymæssige områder eller i netværk af byer, for at opnå en kritisk masse.
- Forvaltningen af berøringsfladen mellem by- og landområde indebærer koordinering mellem de kommunale myndigheder (bycentre og opland) på den ene side og land- og regionalmyndighederne på den anden side. Byområderne leverer en service til hele regionen i form af beskæftigelse, offentlige tjenesteydelser, offentlige områder, sociale institutioner og sports- og kulturinfrastruktur. Hvad angår landområderne, sigter de mod et bredere publikum, idet de tilbyder faciliteter på landet, fritidsaktiviteter og miljø- og naturreservater. Koordinering er især vigtig i byernes randområder.
- Byerne kan få teknisk bistand fra strukturfondene til at etablere og udbygge de færdigheder, der er nødvendige for at forvalte alle aspekter af byudviklingen. Medlemsstaterne og EU tilbyder stadig oftere færdigheder og ressourcecentre såvel som muligheder for at skabe netværk til udveksling af erfaring. Færdigheder inden for nye områder⁹ – ud over de traditionelle faglige grænser – er især af stor betydning.
- I overensstemmelse med den generelle forordning om strukturfondene¹⁰ har medlemsstaterne mulighed for at uddelegere forvaltningen til byerne af de ressourcer, som er beregnet på visse bymæssige aktioner, der indgår i de operationelle programmer. For at få det fulde udbytte af partnerskabet bør byerne have ansvaret i hele processen, hvilket bl.a. indebærer deres ansvar fra planlægning til gennemførelse af den uddelegerede del af programmet.

7.2. Sammenhængende og integreret tilgang til byudvikling

Byudvikling er en lang og kompleks proces. Byerne skal se denne udvikling i et langsigtet perspektiv for at skabe flest mulige forudsætninger for succes.

Succesen med fællesskabsinitiativet Urban¹¹ skyldes i vid udstrækning den integrerede tilgang. Formålet med Urban var både den sociale og økonomiske samhørighed, afskaffelse af hindringer for beskæftigelsesegnetheden og for investeringerne samt en styrkelse af miljømålsætningerne. Mobiliseringen af en lang række partnere med forskellige færdigheder dannede grundlag for denne tilgang.

Nogle forslag til retningslinjer

- Byerne bør have en langsigtet og sammenhængende plan for de enkelte faktorer for bæredygtig vækst og beskæftigelse. De aktioner, der udføres på et område, skal være kompatible med aktioner på et andet område. Det er f.eks. vigtigt, at økonomiske foranstaltninger

⁹ Bristol-overenskomsten (uformelt ministermøde om "bæredygtige lokalsamfund") af den 6.-7. december 2005, hvor det britiske EU-formandskabs initiativ blev godkendt med hensyn til en analyse af og konference om spørgsmålet i forbindelse med de kvalifikationer, der kræves for at fremme projekter om bæredygtige lokalsamfund.

¹⁰ Forordning om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU), Den Europæiske Socialfond (ESF) og Samhørighedsfonden, artikel 37, stk. 6, litra a).

¹¹ Fællesskabsinitiativet Urban II (2000-2006): Kommissionens meddelelse til medlemsstaterne om nærmere retningslinjer for fællesskabsinitiativet om økonomisk og social genopretning af kriseramte byer med henblik på at fremme en bæredygtig udvikling i byområderne K(2000) 1100 af 28.4.2000.

er bæredygtige både socialt og miljømæssigt. Der skal etableres systemer til opfølgning og evaluering for at afprøve resultaterne i praksis.

- Det er vigtigt at mobilisere nøglepartnerne – dvs. den private sektor, lokalbefolkningen, ngo'erne og de lokale, regionale og nationale myndigheder – for at de kan deltage i planlægningen, gennemførelsen og evalueringen af byudviklingen.

7.3. Borgernes deltagelse

Borgernes deltagelse er et "must" i et demokratisk samfund – de lokale borgeres og civilsamfundets engagement i bypolitikken kan give aktioner fra det offentliges side en legitimitet og gøre disse effektive.

Idet den historiske, juridiske, politiske og sociale kontekst er forskellig fra by til by, kan god praksis ikke altid anvendes direkte fra en by til en anden. Her er dog en række forslag til retningslinjer.

- Det er vigtigt at inddrage de lokale borgere, herunder de unge, uformelle grupper og sammenslutninger, som skal fremme bæredygtig vækst og beskæftigelse i byer både miljømæssigt og socialt set. Disse aktører bidrager med nye færdigheder, og projektet sikres dermed legitimitet i befolkningens øjne.
- Tilvejebringelse af uddannelse og andre former for styrkelse af de lokale gruppers kapacitet og færdigheder udgør et fælles og grundlæggende træk for på en vellykket måde at inddrage borgerne.
- Det er vigtigt at reducere kløften mellem borgernes tid og den politiske kalender – ofte forstår de lokale aktører ikke de tidsfrister, som pålægges af den politiske dagsorden og af administrative og bureaukratiske procedurer.

7.4. Netværk og udveksling af erfaringer

Nogle forslag til retningslinjer

- Færdigheder og viden er et vigtigt grundlag for byfornyelse. Effektive løsninger kræver generelt specifikke færdigheder f.eks. evnen til at tilrettelægge et samarbejde, der går ud over de administrative og faglige grænser. Byerne bør følgelig anvende den viden, de har opnået og samlet i Urbact-programmet¹², såvel som via de andre europæiske og nationale net.
- Kommissionen foreslår for perioden 2007-2013 at udarbejde et europæisk rammeprogram for udvekslingen af erfaring og god praksis. Programmet skal bygge på Urbacts arbejde og udbrede kendskabet hertil – hidtil har Urbact koncentreret sig om erfaringen fra de byer, som er involveret i fællesskabsinitiativet Urban. Det nye rammeprogram omfatter byer i alle medlemsstater såvel som erfaring fra de nationale netværk og fra ressourcecentre for bypolitik.

¹² Urbact-programmet blev oprettet i begyndelsen af 2003 for at medvirke til udvekslingen mellem byer, der får støtte via Urban-programmet, tage ved lære af den opnåede erfaring og formidle denne viden bredt. Siden den 1. maj 2004 omfatter det også byer i de ti nye medlemsstater. Internetadresse: <http://urbact.eu>.

8. FINANSIERING AF BYFORNYELSE

EU's strukturfonde har i vid udstrækning ydet støtte til byfornyelsen.

I forbindelse med de nye forordninger om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU), Den Europæiske Socialfond (ESF) og Samhørighedsfonden vil de myndigheder, der forvalter de operationelle programmer, kunne finansiere en bred vifte af byudviklingsprojekter. Byudviklingen kan også få støtte fra initiativerne Jaspers¹³, Jeremie¹⁴ og Jessica¹⁵. Disse initiativer gør det muligt at forstærke de offentlige ressourcers løftestangseffekt ved at tiltrække bidrag fra den private sektor.

Nogle forslag til retningslinjer

- Privat finansiering er nyttig og ofte nødvendig som et supplement til offentlige midler. En klar retlig ramme skal sikre etableringen af partnerskaber mellem den offentlige og private sektor.
- Den private sektor bidrager ikke bare med finansielle midler, men også med yderligere færdigheder og evner.
- Et partnerskab mellem den offentlige og private sektor kræver af de lokale myndigheder både en strategisk og langsigtet vision, tekniske færdigheder samt forvaltning.

¹³ Den generelle forordning, artikel 36 og 45, stk. 1, litra a).

¹⁴ Den generelle forordning, artikel 44 og 45, stk. 1, litra c).

¹⁵ Den generelle forordning, artikel 44 og 78, stk. 6, litra a).